

ALÂEDDİN BEY CAMİİ

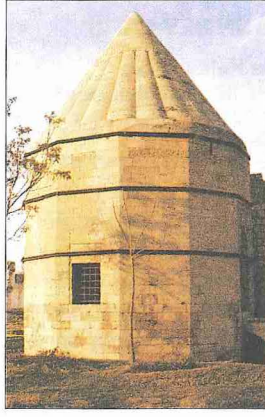
özel bir değere sahiptir. Bu bakımdan ilmî esaslara göre dikkatli bir araştır-
madan sonra esas şekline göre ihyası
arzu edilir.

BİBLİYOGRAFYA :

Kâmil Kepeci, *Bursa Hamamları*, Bursa 1943, s. 27-28; Sedat Çetintaş, *Türk Mimari Anıtları: Osmanlı Devri Bursa'da İlk Eserler*, İstanbul 1946, s. 31-32; Kâzım Baykal, *Bursa ve Anıtları*, Bursa 1950, s. 66-67; a.mlf., *Bursa Eski Eserleri Sevenler Kurumu 1960 Çalışmaları*, İstanbul 1960, s. 17-19; A. Gabriel, *Une capitale turque: Brousse*, Paris 1958, s. 49-50; Ayverdi, *Osmanlı Mi'mârîsî I*, s. 49-56.

SEMAYİ EYİCE

Alâeddin
Bey
Türbesi-
Karaman

mahallesinin mimari bakımdan güzel eserlerle dolu mâmur bir çevre olduğunu gösterir. Ancak zamanla bütün bu tarihî yapılar ortadan kalkmış, geriye sadece Alâeddin Bey Türbesi kalmıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Şikârî Ahmed, *Karaman Tarihi* (haz. Mesut Koman), Konya 1946, s. 112; E. Diez v.dğr., *Karaman Devri Sanatı*, İstanbul 1950, s. 92-95; İ. Hakkı Konyalı, *Âbideleri ve Kitâbeleri ile Karaman Tarihi*, İstanbul 1967, s. 167, 256, 488-491; Yılmaz Önge, "Karamanoğlu Alâeddin Bey Kümbetinin Restorasyonu", *Rölöve ve Restorasyon Dergisi*, sy. 1, Ankara 1974, s. 21-45.

SEMAYİ EYİCE

ALÂEDDİN BEY TÜRBE Sİ

Karaman'da Hisar mahallesinde
XIV. yüzyıl sonlarına ait türbe.

Karamanoğulları soyundan Alâeddin Bey tarafından yaptırıldığı kabul edilmektedir. Şikârî, Alâeddin Bey'in "... gâzâ mâlinden Lârende'de (Karaman) hisar kurbünde bî-nazîr bir câmi..." ile yanına bir türbe yaptırdığını söyler ve "kendüsi anda medfundur" diyerek bu hususu belgeler. 1361'de beyliğin idaresini ele geçirmiş olan Karamanoğlu Alâeddin Bey, 800'de (1397-98) Yıldırım Bayezid ile Konya'da yaptığı savaşta yenilip esir düşerek öldürüldüğüne göre bu türbeyi sağlığında yaptırmış olmalıdır. Yine Şikârî, Gedik Ahmed Paşa'nın Karaman'ı Osmanlı ülkesine kattıktan sonra, malzemesini, sarayın yerinde yaptırdığı hisarda kullanmak üzere Karamanoğulları'nın vakıf eserlerinin bazılarını yıktırdığı sırada bu caminin de yıkıldığını, fakat türbenin durduğunu bildirir. İ. Hakkı Konyalı'nın tesbitine göre, 881 (1476-77) tarihli *Vakıflar Defteri*'nde (nr. 564), civardaki birkaç köyde Karamanoğlu Alâeddin Bey Türbesi'ne vakfedilmiş bazı değirmenlerle arazi, bağ ve tarla gösterilmektedir.

Türbeye bitişik olan cami bilinmeyen bir tarihte yıkılarak ortadan kalkmış, son derece bakımsız kalan türbe, zamanla büyük ölçüde tahribe uğramıştır. Sivri külâhın ucu ve bir yanı tamamen yıkılmış, duvarlarda tehlikeli çatlaklar meydana gelmiştir. Türbe, 1965-1967 yıllarında Vakıflar İdaresi'nce tamir edilerek kurtarılmış ise de sonraları yine bakımsız kalmıştır.

Muntazam kesme taştan yapılan Alâeddin Bey Türbesi içten ve dıştan on iki cephele bir gövde ile bunu örten dilimli bir külâhtan meydana gelir. Dış cephe-

nin bir tarafında kalan izlerden evvelce caminin buraya bitişik olduğu anlaşılmaktadır. Hatta türbenin bu bitişik tarafta camiye açılan bir hâcet penceresi de (veya kapısı) bulunmaktadır. Benzeri binaların hepsinde olduğu gibi bu türbede de altta bir cenazelik mahzeni vardır. Burada evvelce bir mumyanın bulunduğu yolunda söylenti varsa da İ. Hakkı Konyalı 1966'da mahzeninde sadece etraftaki mezarlıktan toplanıp içeri atılmış kafa taslarına rastlamıştır.

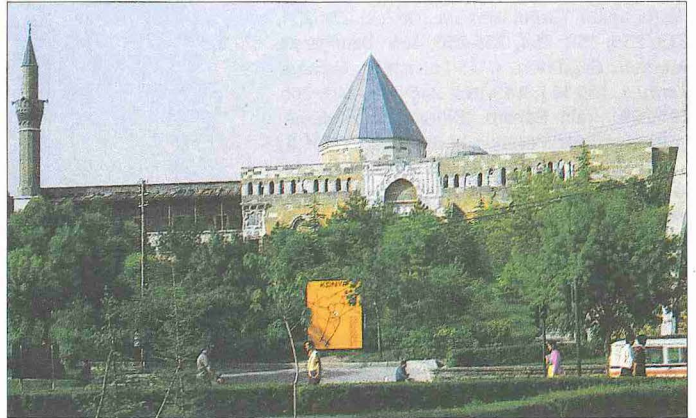
Gövdenin yukarı kısmında çok güzel bir celi-sülûs hatla besmele-i şerif, binayı saran bir şerit halinde işlenmiştir. Çifte merdivenle çıkılan kapı, türbenin en itinalı yapılmış kısmıdır. Etrafında, içinde âyet yazılı bir çerçevenin bulunduğu kapı nişinin taci mukarnaslı olup yukarısında "Allah" ve "Muhammed" adları işlenmiştir. Türbenin içinin evvelce çinilerle kaplı olduğuna da ihtimal verilebilir.

Alâeddin Bey Türbesi ve Camii'nin hemen yakınında 1927'de tamamen yıktırılan Emîr Mûsâ Medresesi ile Emîr Fahreddin Ahmed Türbesi, Rahime Hatun Hankahı ve Emîr Mûsâ Hamamı'nın bulunması, XIV. yüzyılda Karaman'ın bu

ALÂEDDİN CAMİİ

Selçuklular devrinde
Konya'da yapılan bir cami.

Alâeddin Camii, şehrin ulucamii olarak, Konya'nın merkezini teşkil eden ve Alâeddin Tepesi denilen höyüğün üstünde, Selçuklu sarayının (bk. ALÂEDDİN KÖŞKÜ) yakınında inşa edilmiştir. Caminin kuzey cephesindeki kapı üstlerinde, mühr-i Süleyman biçiminde veya üç dilimli müzeyyen çerçeveler içine yerleştirilmiş pek çok kitâbe bu önemli Selçuklu mimari eserinin tarihini aydınlatmaktadır. Kuzeye açılan kapının üstünde sekiz uçlu yıldız biçiminde bir çerçevenin içindeki dört satırlık tarihsiz Arapça kitâbede yapının Sultan Alâeddin Keykubad tarafından bitirildiği ifade edilmektedir. Bu kitâbenin sağ tarafında mermer üzerine işlenmiş iki satırlık kitâbede ise camii mimarının Dimaşklî Mehmed b. Havlân, mütevellisinin Atabeg Ayaz olduğu belirtilmiştir. Caminin esas cümle kapısı üstündeki üç satırlık Arapça kitâbede de eserin Sultan Alâeddin Keykubad zamanında 617 (1220) yılında Atabeg Ayaz'ın nezaretinde tamamlandığı bildirilmiştir. Beş satır halindeki dördüncü

Alâeddin
Camii-
Konya

kitâbeden caminin yapımına Sultan I. Keykâvus'un emriyle 616'da (1219) Atabeg Ayas (burada Ayaz değil) nezaretinde başlandığı öğrenilmektedir. Esas cümle kapısının sağındaki beşinci dört satırlık Arapça kitâbede ise cami ve türbenin Kılıcarslan'ın oğlu şehid Sultan Keyhusrev'in oğlu Alâeddin Keykubad'ın 616 (1219) yılında Atabeg Ayaz'ın nezaretinde yapımını emrettiği ifade edilmiştir. Cümle kapısı kemeri üzerine yuvarlak bir çini pano yerleştirilmiştir. Bunun da yüzeyinde iç içe iki daire şeklinde Arapça iki yazı bulunmaktadır. İri harflerle olan dış dairede sultanın unvanları belirtilmekte, daha küçük harfli iç dairede ise 617 (1220) yılında Kerîmüddin Erdeşah tarafından yapıldığı bildirilmektedir. Fakat bu zatın kimliği ve hangi hizmeti yaptığı tesbit edilememiştir. Yazı çini üzerinde olduğuna göre mihrap çinilerinin onun eseri olması mümkündür.

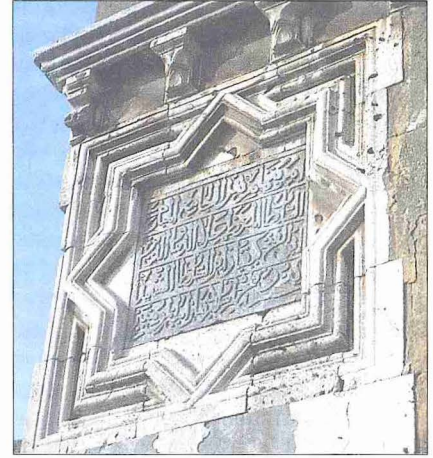
Bunlardan başka caminin batı duvarında da iki kitâbe vardır. Bunların her ikisinde de Sultan Alâeddin'in adı Keykubad olarak anılmaktadır. Doğu tarafındaki kapının üstünde bulunan uzunca manzum bir kitâbe ise Konya Valisi Sürûrî Paşa tarafından, 1307 (1889-90) yılında Sultan II. Abdülhamid'in fermanı ile, bir süredir harap ve bazı yerleri yıkılmış olan caminin tamir ve ihya edildiğini bildirmektedir.

Altunba vâkıfesinde Câmi-i Atîk, başka belgelerde Sultan Camii olarak anılan ve Sultan I. Mesud (1116-1155) tarafından yapımına başlanarak oğlu II. Kılıcarslan'ın (1155-1192) tamamlattığı caminin aynı yerde olabileceği İbrahim Hakî Konyalı tarafından ileri sürülmektedir. Caminin içinde çok değerli ahşap bir minber vardır. Bunun küffî yazılı kitâbeleri Sultan I. Mesud ile oğlu II. Kılıcarslan'ın adları ile sanatkar usta Ahlatlı Hacı Mengüberti'nin adını verir. Ayrıca burada 550 (1155) tarihi de tesbit edilmektedir. Bütün bu kitâbelerden anlaşıldığına göre I. Mesud burada bir cami yapımını başlatmış ve herhalde küçük ölçüde olan bu eser, Sultan I. İzzeddin Keykâvus'un (1210-1219) son yılında genişletilmek için tamamen yıkılıp yeniden yapılmaya başlanmışken, ölümü üzerine kardeşi Alâeddin Keykubad (1219-1236) zamanında mimar Mehmed b. Havlân tarafından tamamlanmıştır. Bu mimarın bilhassa kuzey cepheyi inşa ettiğini kabul etmek gerekir. Bu inşaatın bina emîni ise Atabeg Ayaz'dır (veya Ayas).

İ. H. Konyalı 881 (1476-77) tarihli *Konya Evkaf Defteri*'nden Alâeddin Camii'nin Konya ile civarındaki köy ve kasabalarda bulunan evkafını da tesbit etmiştir. Başbakanlık Arşivi'ndeki 17 Zilhicce 1001 (14 Eylül 1593) tarihli *Mühimme Defteri*'ndeki bir kayıttan (nr. 71, s. 439), Alâeddin Camii'nin tamiri için Kara Ali Çavuş oğlu Mehmed Çavuş'un görevlendirildiği öğrenilmektedir. Yine Başbakanlık Arşivi M. Cevdet tasnifindeki *Evkaf Defteri*'nden ise (nr. 20433) caminin mütevellisi Mustafa'nın 1059 (1649) tarihli *arıza**sından, Sultan Alâeddin zamanından beri caminin damının karlarını kürelemekle görevli ve bu hizmet karşılığında vergiden muaf tutulan *zimmî**lerin yine bu hizmete devamlarının istenmesi üzerine, beş zimmînin bu işi yerine getirmelerinin kabul edildiği öğrenilmektedir. Ankara Vakıflar Genel Müdürlüğü Arşivi'ndeki 475 sayılı *Defter-i Hazîne-i Evkâf-ı Selâtin, Anadolu*'da (s. 14), 1183 (1769-70) ve 1186 (1772-73) yıllarında camideki görevliler, bir hatip, bir imam, bir cuma vâizi, ayrıca iki vâiz, bir dersiâm, iki müezzin, üç salâ müezzini, bir hâfız-ı kütüb, bir destârî, dört bevvâb, bir na'than, bir türbedar ve bir noktacı olarak gösterilmiştir. Bu görevlilerin bir kısmının eskiden caminin yanında olan ve bugün artık izi kalmayan medreseye ait oldukları tahmin edilebilir.

Alâeddin Camii, II. Abdülhamid tarafından yaptırılan tamir ve bazı değişikliklerden sonra, 1914-1918, 1920-1923 ve 1940-1945 savaş yıllarında askeri işlere tahsis edilerek kapatılmıştır. 1958'den itibaren duvarlarında çok tehlikeli çatlakların belirmesi üzerine tekrar kapatılarak tamirine başlanmış ve bu tamir hâlâ bitirilememiştir.

Alâeddin Camii bütünüyle tek devrede yapılmış bir bina olmadığı gibi burada değişik malzemeden faydalanılmıştır. Caminin *maksûre** kısmının aslında bir kilise kalıntısı olabileceği yolunda vakitle Löytved tarafından ortaya atılan iddia ise hiçbir esasa dayanmamaktadır. İnşasında daha erken devirlere ait işlenmiş çeşitli parçalar da bolca kullanılmıştır. Bunların bazıları üzerleri yazılı ilköğretim kitâbeleridir. Mihrabın karşısındaki duvarda türbeye komşu kalın bir sütun gövdesi üzerindeki Grekçe yazı, bu sütunun İsa'ura'da bir kiliseye vakfedilmiş olduğunu ifade etmektedir. Zaten bir Selçuklu kaynağı da caminin yapımı için uzaklardan malzeme taşındı-

Alâeddin Camii'nin kuzey duvarında, caminin Alâeddin Keykubad'ın emriyle tamamlandığını gösteren kitâbe

ğını haber verir. Avlunun kuzeye bakan ve caminin en gösterişli dış cephesini teşkil eden duvarın batı tarafındaki üst kısmında görülen dizi halindeki kemerli açıklıkları ayıran pâyeler de Bizans yapılarından getirilmiştir. Caminin içinde düz damını taşıyan kemerleri destekleyen sütunlar ve bunların başlıkları da cins ve şekillerinden açıkça görüldüğü gibi hep devşirme malzeme olup tam bir bütünlüğe sahip değildirler. Bu sütun gövdeleri arasında, ortalarında düğüm biçiminde işlenmiş olanlar bilhassa dikkati çekmektedir.

Alâeddin Camii, zamanla meydana gelmiş bir höyük üzerinde kurulmuş olmasından dolayı son yıllarda duvarları çatlamaya başlamıştır. Eskiden caminin kuzeyinde Selçuklu sarayı ve diğer taraflarında çeşitli binalar ve nihayet höyüğün eteğinde de çepeçevre bir sur duvarı bulunuyordu. Bütün bu yapıların ortadan kalkması ve ayrıca höyüğe yük bindiren büyük bir su deposunun yapılması sonunda, kayan toprak caminin geleceğini tehlikeye sokan bir durum meydana getirmiş ve duvarları çatlamaya başlamıştır. Erozyonu önleyici bir tedbir olmak üzere 1960'lı yıllarda tepenin ağaçlandırılmasına başlanmış ise de ağaçlar yettiğinde caminin uzaktan görünüşünü kapatır düşüncesiyle bu çalışmadan da vazgeçildiğinden Alâeddin Camii bugün çok tehlikeli bir duruma girmiştir.

Cami plan bakımından düzensizdir. Muhteşem cümle kapılarına sahip olan kuzey duvarının arkasında avlu uzanır.

Bu avlunun camiye yakın kısmında iki türbe inşa edilmiş, bunlardan bir tanesi kanaatimize göre bitmeden yarım bırakılmıştır. Geç devirlerde avlunun büyük bir kısmı bir hazire haline getirilmiştir. Kuzey duvarının dış yüzünde kale ve kervansaraylarda olduğu gibi mahmuz biçiminde payandalar vardır. Muhtemelen saraydan avluya geçişi sağlayan kapının bugün çok yüksek kalmış olması da cami çevresindeki erozyonu belli eder.

En eski bölümün kible tarafında maksûre kubbesi olan geniş sahn* ile bunun girişe nazaran sağında uzanan kanat olduğu tahmin edilebilir. Burasının Sultan Mesud'un yapımını başlattığı ilk cami olduğu sanılmaktadır. Burada kible duvarına paralel uzanan sahnlar, üzerleri sivri kemerli sütunlarla ayrılmıştır. Caminin üstü düz bir dam ile örtülüdür. Yalnız mihraba uzanan geniş sahnın ucunda, maksûre üzerinde bir kâgir kubbe yükselir. Caminin güneybatı köşesinde duvarların bazı yerlerinde izleri görülen, boya ile yapılmış derz çizgileri iç sathların bezenmesindeki prensibi gösterir. Ancak bu kanadın kuzeyde derinliğinin avluya doğru ne kadar geldiği bilinmemektedir. İki cephesi caminin içinde kalan türbenin camiye bu derecede yaklaşması mantiğa aykırıdır. Kanadın, kuzey duvarının sonraları namaz mekânını genişletmek için avlu yönünde ileriye alınmış olması muhtemeldir.

Ortadaki kubbeli mekânın diğer yanındaki doğu kanadı ise çok daha geniş ve daha derindir. Kible duvarına paralel altı sahn, sivri kemerleri taşıyan devşirme sütun dizileri ile ayrılmıştır. Bu kanada giriş doğrudan doğruya dışarıya (doğuya) açılan bir kapıdan olmaktadır. Herhalde esas yapıya ait olmayan ve Selçuklu devrine göre daha geç bir üslup gösteren minare de bu kanadın kuzeydoğu köşesinde yükselir.

Alâeddin Camii'nin süslemesinde taş işçiliği bilhassa avlu cephesinin kuzeye açılan cümle kapılarından doğudakinde görülür. Saraya geçişi sağladığı tahmin edilen bu kapı Selçuklu sanatının sade ve zarif motifleri ile bezenmiştir. Büyük sivri kemerin alt kısmında zikzak yivli birer sütunçe vardır. Kemerin kavsi, tam ortada bir daire altında birleşen iç içe yarım yuvarlak geçmeler halinde işlenmiş, etrafı ise köşeli çizgiler şeklinde çerçevelenmiştir. Kapının sövelerine kabartma bezemeler doldurulmuştur. Girişin üstündeki lünetin içinde Selçuklu çinilerinde de görüldüğü gibi dört kollu yıldızlar işlenmiş, bunların tam ortasına mühr-i Süleyman biçimindeki sekizli bir yıldız çerçevesinin içine kitâbe yerleştirilmiştir.

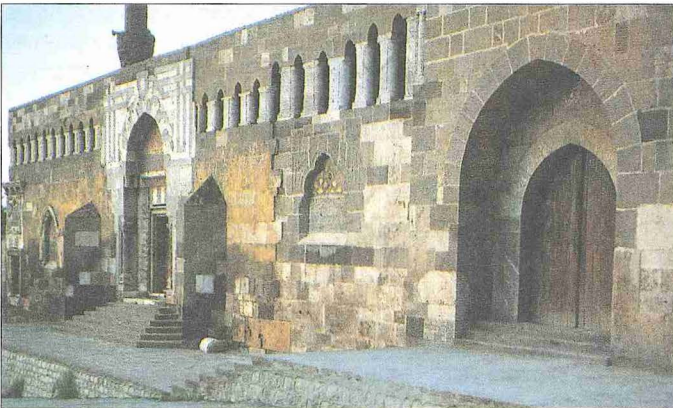
Maksûre kubbesinde ve mihrapta kalan parçalardan Alâeddin Camii'nde çini süsleme bulunduğu anlaşılmaktadır. Maksûrenin kubbesinin geçiş üçgenleri mozaik çinilerle kaplıdır. Bunlarda rozetler ve örgü (şebeke) motifleri görülür. Mihrap ise daha zengin bir bezemeye sahiptir. Helezonlu olarak dönen dal kıvrımları arasında bir yazı kuşağının mihrap nişini taçlandırmasına karşılık nesih bir yazı şeridi de mihrabın etrafını çerçeveler. 1889'da yapılan tamir sırasında mihrabın esas nişi içine yerleştirilen mermerden yeni bir mihrap, burada olması gereken çinileri ya mahvetmiş veya gizlemiştir. Evvelce caminin başka yerlerinde aslında çini kaplama olup olmadığı da bilinmemektedir. Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından 1968 yılında cami içinde yapılan çalışmalarda döşemenin altındaki dolgu da mihrabın çinilerinden parçalar bulunmuştur. Geç devire ait mermer mihrabın sökülerek doğudaki sütunlu kanat bölümünün kible duvarına monte edilmesi ve esas çinili mihrabın da bulunan parçaların yardımıyla onarılması kararlaştırılmıştır.

Alâeddin Camii'nin içinde Türk sanatının çok değerli bir eseri olan ceviz ağacından bir minber vardır. Bunun kapısı üstündeki küfi kitâbede Kılıcarslan'ın oğlu Sultan I. Mesud'un adı işlenmiştir. Alınıkta da Mü'min süresinin 16. âyetinin son kısmı yazılmıştır. Minber kapısının çevresindeki silmede ise pek çok unvandan sonra Kılıcarslan oğlu Mesud'un oğlu II. Kılıcarslan'ın adı anılmaktadır. Minberin şerefesinde bu güzel eseri meydana getiren ustanın adı belirtildikten başka minberin 550 yılı Recebinde (Eylül 1155) tamamlandığı da açıklanmaktadır. Böylece minberin işlenmesinin I. Mesud zamanında gerçekleştiği ve onun ölümü üzerine II. Kılıcarslan'ı da övücü yazıların ilâve edildiği tahmin edilebilir. Minber künde-kârî denilen tek-nikte, geometrik şekillere göre biçilmiş parçaların yine geometrik desenlere göre birleştirilmesi suretiyle meydana getirilmiştir. Her bir parçanın dış yüzü de oyma motiflerle bezenmiştir. Merdivenin iki yan korkulukları ile şerefenin yanları ise ahşap şebekeli olarak yapılmıştır.

Alâeddin Camii'nin Selçuklu devrinden beri zeminini döşeyen son derecede değerli halıları vardı. Alman konsolosu J. H. Löytved 1905'te burada Selçuklu devrine ait sekiz halı tesbit etmişti. İstanbul'da Evkaf Müzesi (daha sonra Türk ve İslâm Eserleri Müzesi) kurulduğunda üçü çok yıpranmış olarak, diğerleri de parçalar halinde bu halılar 1914'te bu müzeye gönderilmiştir. Hepsisi de Türk düğümü tekniği ile yünden dokunan bu halılarda kenar çerçevelerinde (bordür) küfi yazılar görülür (envanter nr. 681, 683, 684, 685, 688, 689, 692, 693).

Her bakımdan çok zengin şekilde tefriş edildiği anlaşılan Alâeddin Camii'nin içinde değerli Selçuklu halılarından başka, 381 (991-92) tarihli, küfi hatla yazılmış bir Kur'an-ı Kerim bulunduğunu, 1895'te camiye ziyaret eden F. Sarre yazmaktadır. F. Sarre burada ayrıca 612'de (1215-16) Semerkantlı Mehemmed b. Ahmed Yusuf tarafından yazılmış ikinci bir Kur'an-ı Kerim daha görmüştür. Mısır işi XIV. yüzyıla ait gümüş savatlı güzel bir kandil askısı da F. Sarre'nin dikkatini çekmiştir. Zengin oymalarla süslü muhteşem bir rahle ise halılardan önce İstanbul'a müzeye gönderilmiştir.

Alâeddin Camii'nin avlusunda iki tane de Selçuklu türbesi bulunmaktadır. İbadet mekânının genişletilmesi ve uzatılması sonunda bunların dış cepheleri kıs-

Alâeddin Camii'nin zengin bir cephe düzenlemesine sahip olan kuzey duvarı

men caminin içinde kalmıştır. Bu türbe-lerden birinin tam olmasına karşılık diğeri kubbe ve külâh eteğine kadar mevcuttur. Bizce bu türbenin yapımına başlandıktan bir süre sonra, henüz bilinmeyen bir sebepten dolayı inşaat durmuş ve bina öylece bırakılmıştır.

Tamam olan doğudaki türbe bir mahzen (mumyalık) üzerinde yükselen on köşeli kesme taştan bir gövdeye sahiptir. Bu ana kitlenin üstü kâgir bir kubbe ile örtülü olup dışarıdan bu kubbe piramit biçiminde yine on cepheli bir külâh ile gizlenmiştir. Gövdenin içinde duvarlarda nişler bulunmaktadır. Evvelce tuğla külâhın çini kaplı olduğu, kalan izlerden belli olmaktadır. Bu külâhın çevresinde lâcivert üzerine beyaz harflerle yazılı çini kitâbede "... bu imaretin yapılmasını Kılıcarşan oğlu Mesud'un oğlu Kılıcarşan'ın emrettiği ..." bildirilmekte, böylece türbenin II. Kılıcarşan zamanında inşa edildiği anlaşılmaktadır. Türbenin doğusundaki pencere üstünde ise yapının mimarı olarak Abdülğaffar oğlu Yûsuf adı geçmektedir. Kitâbede bu ustanın nereli olduğu belirtilmiş ise de bu yer adını Mehmet Önder Hucen, İ. H. Konyalı ise Cuha olarak teşhis etmişlerdir.

Türbenin içinde önceleri tamamen çini kaplanmış sandukalar vardı. Bunlar geç devirlerde dağılmış, çiniler sökül-müş, bir kısmı ortadan kaybolmuş, kalanlar ise geliş güzel yapıştırılmıştır. Lâcivert zemin üzerine kabartma beyaz harflerden yazılar ihtiva eden bu çini kaplama, sandukaların altında yatanların adlarını veriyordu. İçeride bugün sekiz sanduka vardır. Herhalde evvelce hepsi de kitâbeli çinilerle kaplı olan bu sandukalardan günümüzde dört tanesi çıplak olup harç ile sıvanmıştır. Bu türbede yatanlardan birinin Sultan II. Kılıcarşan olduğu kesin olarak bilinmektedir. Çini kitâbelerden biri bunu açıkça ortaya koyar. Ancak babası Sultan Mesud'un türbesinin Amasya yakınında olduğu söylenmekte ise de onun cenazesinin de buraya getirilmiş olabileceğini ileri sürenler vardır. Nitekim İbn Bîbî'den, burada I. Mesud, II. Kılıcarşan ile I. Gıyâseddin Keyhusrev ve II. Rükneddin Süleyman Şah'ın yattıkları öğrenilmektedir. 1204'te ölen II. Rükneddin Süleyman Şah, 1205'te Kevele Kalesi'nde öldürülen III. Kılıcarşan, 1211'de Alâşehir yakınında yapılan savaşta şehid düşen I. Gıyâseddin Keyhusrev, 1237'de ölen I. Alâeddin Keykubad, 1246'da ölen II. Gıyâseddin Keyhusrev, 1266'da Uluborlu'da boğdurulan IV. Kılıcarşan ve nihayet

1284'te İlhanlılar tarafından öldürülen III. Gıyâseddin Keyhusrev'in bu türbeye gömülmüş olabileceği İ. H. Konyalı tarafından ileri sürülmüştür. M. Zeki Oral ve Mehmet Önder ise bunlara I. Kılıcarşan'ın oğlu Şehinşah ile III. Kılıcarşan, II. İzzeddin Keykâvus ile III. Keyhusrev'in de ilâve edilebileceğini kabul etmektedirler. Bugünkü durum karşısında bu hususta açık bir sonuca varmak imkânsızdır. Türbenin altındaki mahzende bulunması gereken mumyaların da buradan çıkarılarak tahrip edildikleri yolunda bir söylenti vardır. Fakat şu husus açıkça bellidir ki Alâeddin Camii önündeki türbe Selçuklu hânedanının büyük bir kısmının kabri olmuştur.

Avludaki ikinci türbe ise öncekinin batısında olup daha muhteşem bir mimariye sahiptir. Sekiz cepheli türbenin gövde bitimindeki saçağından sonrası yoktur. Evvelce üstünde bir kubbe ve külâh olup olmadığı da bilinmemektedir. Tamamlanmadan kalmış olması da mümkündür. İçinde bir mihrap bulunduğundan dolayı bazıları burayı mescid olarak kabul etmişlerse de binanın bir türbe olarak yapıldığı hiçbir şüpheye yer vermeyecek surette bellidir. Ayrıca türbelerin çoğunda mihrap bulunduğu bilinen bir gerçektir. Çok temiz bir işçilikle muntazam kesme taşlardan yapılan türbenin köşeleri zencerek kabartmaları ile süslenmiştir. Üst sövesi çift renkli taşlardan yapılmış kapısı, iki yanında sütunçeler olan dilimli bir sivri kemerin içindedir. Kapı üst sövesi ile büyük kemer arasındaki alınlıkta olan üç dilimli çerçeve içindeki kitâbe levhası boştur. Bundan da türbenin bitirilemediği sonucu çıkmaktadır. İçinde hiçbir sanduka bulunmayan bu türbenin mahzeni, İ. H. Konyalı'nın ifadesine göre uzun süre su sarnıcı olarak kullanılmış ve bu-

nun için türbenin döşemesinin ortasında bir kuyu ağız açılmıştır. Türbenin yan cephelerindeki pencereler de kapısı gibi bezemeli birer kemer içinde bulunmaktadır. Bu türbenin iç duvarları çepeçevre nişler halinde olup bunlardan kible istikametinde olanı içine kabartma frizlerle bezenmiş ve mukarnaslar işlenerek güzel, zengin görünümü bir mihrap yapılmıştır. İddialı bir sanat eseri hüviyetindeki bu güzel türbenin Selçuklu sultanlarından biri için yapıldığı kesin olmakla beraber kimin için inşa edildiği şimdilik bilinmemektedir.

Anadolu'da Türk medeniyetinin yayılmasında büyük hizmeti geçen Selçuklu Sultanlığı'nın bütün tarihinin merkezi olan Alâeddin Camii, kitâbeleri, süslemesi ve türbeleri ile değerli bir topluluk teşkil etmektedir.

BİBLİYOGRAFYA :

- F. Sarre, *Reise in Kleinasien*, Berlin 1896, s. 47-48; a.mlf., *Konia: Seldschukische Baudenkmäler*, Berlin, ts. (*Denkmäler Persischer Baukunst* başlıklı kitabın bir bölümü, ayrıca basılmıştır), s. 7-9; a.mlf., *Seldschukische Klein-kunst*, Leipzig 1909, levha VI-VIII, XXII-XXIV; J. H. Löytved, *Konia: Inschriften der Seldschukischen Bauten*, Berlin 1907, s. 20-37; İ. Hak-ı Konyalı, *Âbideleri ve Kitâbeleri ile Konya Tarihi*, Konya 1964, s. 293-317, 576-586; Katharina Otto-Dorn, *Türkische Keramik*, Ankara 1957, s. 20; Semra Ögel, *Anadolu Selçuklularının Taş Tezyinatı*, Ankara 1966, s. 12-14; Mehmet Önder, *Mevlâna Şehri Konya*, Ankara 1971, s. 91-105; a.mlf., "Selçuklu Devri Konya Hahlan", *TEtD*, VII-VIII (1964-65), s. 46-48; Şerare Yetkin, *Anadolu'da Türk Çini Sanatının Gelişmesi*, İstanbul 1972, s. 28-29, 44-47; C. Huart, "Epigraphie Arabe d'Asie Mineure", *RS* (1894-95); M. Zeki Oral, "Konya'da Alâeddin Camii ve Türbeleri", *AÜİFD*, I (1956), s. 45-74; a.mlf., "Anadolu'da San'at Değeri Olan Ahşap Minberler, Kitâbeleri ve Tarihçeleri", *VD*, V (1962), s. 29-34; Yılmaz Önge, "Alâeddin Camii'nin Çinili Mihrabı", *Ön Asya Dergisi*, IV/41, Ankara 1969, s. 8-9, 22.

SEMAVİ EYİCE

Alâeddin
Camii'nin
616 (1219)
tarihli
kitâbesi-
Konya